

Zaak C-257/98 P

A. Lucaccioni

tegen

Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Hogere voorziening — Beroep tot schadevergoeding”

Conclusie van advocaat-generaal S. Alber van 20 april 1999 . . . . . I-5254

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 9 september 1999 . . . . . I-5276

Samenvatting van het arrest

1. *Niet-contractuele aansprakelijkheid — Voorwaarden — Onrechtmatigheid — Schade — Causaal verband — Cumulatieve voorwaarden — Verplichting voor rechter deze in bepaalde volgorde te onderzoeken — Geen*
[EG-Verdrag, art. 215, tweede alinea (thans, art. 288, tweede alinea, EG)]
2. *Ambtenaren — Niet-contractuele aansprakelijkheid van instellingen — Waardering van schade — Inaanmerkingneming van uitkeringen ontvangen uit hoofde van artikel 73 van Statuut*
[EG-Verdrag, art. 215 (thans art. 288); Ambtenarenstatuut, art. 73]
3. *Hogere voorziening — Middelen — Verkeerde beoordeling van feiten — Niet-ontvankelijkheid — Toetsing door Hof van beoordeling van bewijs — Uitgesloten behoudens geval van verkeerde opvatting*
[EG-Verdrag, art. 168 A (thans art. 225 EG); 's Hof's Statuut-EG, art. 51]

4. *Hogere voorziening — Middelen — Ontoereikende motivering — Criteria op basis waarvan Gerecht bedrag van als schadevergoeding toegekende vergoeding heeft vastgesteld — Toetsing door Hof*
5. *Hogere voorziening — Middelen — Middel niet gestaafd door argumenten rechtens — Niet-ontvankelijkheid*
(*'s Hofs Statuut-EG, art. 51, eerste alinea; Reglement voor de procesvoering van het Hof, art. 112, § 1, sub c*)

1. De Gemeenschap kan pas aansprakelijk worden gesteld indien is voldaan aan een aantal voorwaarden, namelijk dat het aan de instellingen verweten gedrag onwettig is, dat er werkelijk schade is geleden, en dat er een oorzakelijk verband bestaat tussen het gedrag en de gestelde schade.

De gemeenschapsrechter is niet verplicht, de voorwaarden voor de aansprakelijkheid van een instelling in een bepaalde volgorde te onderzoeken. Voor zover namelijk cumulatief aan deze drie voorwaarden moet zijn voldaan, volstaat het feit dat aan een ervan niet is voldaan, voor verwerping van een schadevordering.

2. Indien de oorzaak van een ongeval of een beroepsziekte is toe te rekenen aan de instelling waarbij de ambtenaar is tewerkgesteld, kan hij geen aanspraak maken op een dubbele vergoeding van de geleden schade, uit hoofde van artikel 73 van het Statuut én uit hoofde van artikel 215 van het Verdrag.

Bijgevolg moet de gemeenschapsrechter bij de waardering van de voor vergoe-

ding in aanmerking komende schade in het kader van een schadevordering wegens een onrechtmatige daad waarvoor de instelling waarbij hij is tewerkgesteld aansprakelijk kan worden gesteld, de door de ambtenaar uit hoofde van artikel 73 van het Statuut ontvangen uitkeringen in aanmerking nemen.

3. In het kader van een hogere voorziening is het Hof, evenals ten aanzien van de vaststelling van de feiten, in beginsel niet bevoegd om de bewijzen te onderzoeken die het Gerecht tot staving van die feiten in aanmerking heeft genomen. Wanneer die bewijzen regelmatig zijn verkregen en de algemene rechtsbeginselen en regels van procesrecht inzake de bewijslast en de bewijsvoering zijn geëerbiedigd, staat het enkel aan het Gerecht te beoordelen, welke waarde moet worden gehecht aan de hem voorgelegde bewijzen. Die beoordeling vormt dus, behoudens in het geval van een verkeerde opvatting van die bewijzen, geen rechtsvraag die als zodanig vatbaar is voor toetsing door het Hof.

4. Wanneer het Gerecht heeft vastgesteld dat er schade is, is het bij uitsluiting

bevoegd om binnen de grenzen van het petitum de wijze en de omvang van de vergoeding van de schade te beoordelen. Teneinde het Hof in staat te stellen zijn rechterlijke controle op de arresten van het Gerecht uit te oefenen, moeten deze echter toereikend zijn gemotiveerd, en moeten zij, wat de waardering van de schade betreft, vermelden met welke criteria bij de bepaling van het in aanmerking genomen bedrag rekening is gehouden.

Wat dit betreft is het arrest waarin het Gerecht diverse criteria hanteert bij het onderzoek of het door de verzoeker ontvangen bedrag een passende schadevergoeding vormt voor de geleden schade, naar behoren gemotiveerd.

5. Uit artikel 51, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EG, juncto artikel 112, lid 1, sub c, van het Reglement voor de procesvoering, volgt dat een hogere voorziening nauwkeurig de bestreden elementen moet aangeven van het arrest waarvan vernietiging wordt gevorderd, alsmede de argumenten rechtens tot staving van deze vordering.

Een middel waarmee het Gerecht wordt verweten dat het een bepaald oordeel heeft gegeven, zonder dat wordt gepreciseerd op welke rechtsgrondslag het Gerecht anders had moeten oordelen, beantwoordt niet aan dit vereiste.